

Puncovní konvence

Sdělení

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. listopadu 1972 byla ve Vídni přijata Úmluva o kontrole a označování předmětů z drahých kovů.

Listina o přístupu České republiky k Úmluvě o kontrole a označování předmětů z drahých kovů byla uložena u vlády Švédského království, deponitáře Úmluvy, dne 2. srpna 1994.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 16. odst. 2. dnem 27. června 1975. Pro Českou republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 12. odst. 5 dnem 2. listopadu 1994.

Do textu Úmluvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu průmyslu a obchodu.

KONVENCE O KONTROLE A OZNAČOVÁNÍ PŘEDMĚTŮ Z DRAHÝCH KOVŮ

Preambule

Rakouská republika, Finská republika, Norské království, Portugalská republika, Švédské království, Švýcarská konfederace a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku;

Ve snaze usnadnit mezinárodní obchod s předměty z drahých kovů a současně zachovat ochranu spotřebitele vyvolanou zvláštní povahou těchto předmětů;

se dohodly na následujícím:

I. Rozsah a působnost

ČLÁNEK 1

1. Zákonná ustanovení smluvních států, která vyžadují, aby předměty z drahých kovů byly zkoušeny autorizovaným (oprávněným) orgánem a byly označeny úředními značkami potvrzujícími, že byly spolehlivě vyzkoušeny nebo vyžadují, aby takové předměty byly označeny tak, aby potvrzovaly ručitele, povahu kovu, anebo ryzost, budou považována za vyhovující u předmětů z drahých kovů dovážených z území jiného smluvního státu, jestliže takovéto předměty byly kontrolovány a označeny v souladu s ustanoveními této konvence.

2. U předmětů kontrolovaných a označených v souladu s ustanoveními této konvence nebude

dovážející smluvní stát vyžadovat další zkoušení nebo označování podle odstavce 1, s výjimkou kontrolních zkoušek uvedených v článku 6.

3. Tato konvence nevyžaduje od smluvního státu, aby dovolil dovoz nebo prodej předmětů z drahých kovů, které nedosahují své minimální národní standardní ryzosti.

Dále tato konvence nevyžaduje od státu, který připouští ryzost 800 pro stříbro, aby dovolil dovoz anebo prodej předmětů označených ryzostí 830.

ČLÁNEK 2

Pro účely této konvence se jako "předměty z drahých kovů" rozumí předměty ze zlata, stříbra, platiny nebo jejich slitin, které jsou definované v příloze I.

ČLÁNEK 3

1. Aby mohlo být použito ustanovení článku 1, předměty z drahých kovů musí být:

- (a) předloženy autorizované zkušebně, ustanovené v souladu s článkem 5;
- (b) kontrolovány autorizovanou zkušebnou podle pravidel a postupů uvedených v příloze I. a II. ;
- (c) označeny značkami stanovenými přílohou II., včetně společné kontrolní značky (CCM) uvedené v odst. 8 této přílohy.

2. Článek 1 není možné aplikovat u předmětů z drahých kovů, které po označení stanoveném přílohou II. mají jakoukoliv z těchto značek změněnou nebo vymazanou.

ČLÁNEK 4

Smluvní státy nejsou povinny aplikovat ustanovení odst. 1 a 2 článku 1 na předměty z drahých kovů, které od předložení autorizované zkušebně a kontroly a označení touto zkušebnou jak je stanoveno článkem 3, byly pozměněny přidáním nebo jakýmkoliv jiným způsobem.

II. Kontrola a sankce

ČLÁNEK 5

1. Každý smluvní stát určí jednu nebo více zkušeben, které budou jako jediné autorizované orgány na svém území oprávněny vykonávat kontrolu předmětů z drahých kovů ve smyslu této konvence, a používat svou vlastní stanovenou značku zkušebny a společnou kontrolní značku.

2. Každý smluvní stát oznámí státu, u něhož je tato konvence deponována (dále jen "depozitář"), jmenování takovéto autorizované zkušebny a její příslušnou značku a každé zrušení této autorizace u kterékoliv dříve ustanovené zkušebny. Tento depozitář ihned oznámí tuto skutečnost všem smluvním státům.

ČLÁNEK 6

Ustanovení této konvence nebudou bránit smluvním státům vykonávat kontrolní zkoušky u předmětů z drahých kovů, které mají značky stanovené touto konvencí. Takovéto zkoušky se nebudou vykonávat takovým způsobem, že by zbytečně zdržovaly dovoz nebo prodej předmětů z drahých kovů, označených v souladu s ustanoveními této konvence.

ČLÁNEK 7

Smluvní státy tímto zmocňují depozitáře k registraci společné kontrolní značky a národní puncovní značky každého smluvního státu u Světové organizace pro ochranu intelektuálního vlastnictví (World Intellectual Property Organization zkr. WIPO), v souladu s Pařížskou konvencí o ochraně průmyslových práv. Depozitář bude postupovat stejným způsobem u smluvního státu, u něhož vstoupí v platnost konvence později nebo v případě některého přistupujícího státu.

ČLÁNEK 8

1. Každý smluvní stát musí mít a udržovat právní normy zakazující a vystavující pokutám jakékoliv falšování a zneužívání společné kontrolní značky stanovené touto konvencí nebo značek autorizovaných zkušeben, které byly oznámeny dle odst. 2 článku 5. Rovněž tak musí být sankcionovány všechny neoprávněné změny předmětu nebo změny a vymazání značek ryzosti nebo záručních značek po té, co se použila společná kontrolní značka (CCM).

2. Každý smluvní stát se zavazuje zahájit soudní řízení ve smyslu těchto právních norem nebo bude-li to vhodnější, podniknout jinou vhodnou akci, jakmile je zjištěn, nebo jakmile jej o něm uvědomí některý smluvní stát, dostatečný důkaz falšování nebo zneužití společné kontrolní značky (CCM) nebo značek autorizovaných zkušeben nebo neoprávněné změny předmětů nebo změny nebo vymazání značky ryzosti nebo záruční značky po té, co již byla společná kontrolní značka vyražena.

ČLÁNEK 9

1. Jakmile dovážející smluvní stát nebo jedna z jeho zkušeben má důvod předpokládat, že některá zkušebna exportujícího smluvního státu umístila společnou kontrolní značku bez toho, že by to bylo v souladu s příslušnými ustanoveními této konvence, pak zkušebna, v níž byly tyto předměty údajně označeny, musí být okamžitě kontaktována a tato zkušebna ihned poskytne veškerou rozumnou pomoc při vyšetření věci. Jestliže se nedosáhne uspokojivého řešení, kterýkoliv z účastníků smí případ oznámit Stálému výboru tím, že o něm uvědomí jeho předsedu. V takovém případě předseda svolá schůzku Stálého výboru nejpozději do jednoho měsíce od obdržení tohoto oznámení.

2. Byla-li jakákoliv záležitost oznámena Stálému výboru podle odst. 1, Stálý výbor, po vyjádření se obou stran k věci, vydá doporučení k přiměřeným opatřením.

3. Jestliže se v přiměřeném čase nevyhoví doporučením ve smyslu odst. 2 nebo Stálý výbor zanedbá vydání jakéhokoliv doporučení, dovážející smluvní stát může potom zavést takový dodatečný dohled nad předměty z drahých kovů označenými touto konkrétní zkušebnou a dodávanými na jeho území, jak to bude považovat za potřebné, včetně práva dočasně odmítnout přijímání takových předmětů. Takováto opatření ihned oznámí všem smluvním státům a tato budou čas od času přezkoumána Stálým výborem.

4. Jakmile existuje důkaz o opakovaném a hrubém porušování správného používání společné kontrolní značky, může dovážející smluvní stát dočasně odmítnout přijímání předmětů, které na sobě nesou značky takové zkušebny, bez ohledu na, to zda to jsou nebo nejsou předměty kontrolované a označené v souladu s touto konvencí. V takovém případě dovážející smluvní stát oznámí toto neprodleně všem ostatním smluvním státům a Stálý výbor se musí sejit během 1 měsíce k posouzení případu.

III. Stálý výbor a změny smlouvy

ČLÁNEK 10

1. Stálý výbor se tímto zřizuje tak, aby každý smluvní stát byl v něm zastoupený. Každý smluvní stát bude mít jeden hlas.

2. Posláním Stálého výboru je:

- zvažovat a hodnotit plnění této konvence,
- napomáhat technické a administrativní spolupráci mezi smluvními státy ve věcech týkajících se této konvence;
- posuzovat opatření pro zajištění jednotného výkladu a aplikace ustanovení této konvence;
- vést k přiměřené ochraně značek před jejich falšováním a zneužíváním;
- vydávat doporučení v případě jakýchkoliv záležitostí, na které se vztahuje ustanovení odst. 2 článku 9, nebo pro urovnání jakýchkoliv sporů vzniklých při plnění této konvence, které byly předloženy Stálému Výboru;

3. Stálý výbor přijme procedurální pravidla pro svoje schůze včetně pravidel pro svolávání takovýchto schůzí. Výbor se bude scházet alespoň 1 krát za rok. První schůzku svolá deponitář této konvence nejpozději do 6 měsíců po vstupu konvence v platnost.

4. Stálý výbor smí vydávat doporučení v jakýchkoliv otázkách týkajících se realizace této konvence nebo navrhopvat změny této konvence, nebo jejích příloh. Taková doporučení nebo návrhy se doručí deponitáři, který je oznámí všem smluvním státům.

ČLÁNEK 11

1. V případě, že deponitář obdrží návrh od Stálého výboru na vykonání změny v přílohách této konvence, oznámí to všem smluvním státům a vyzve jejich vlády k odsouhlasení navrhovaných změn během 4 měsíců. Takový souhlas však může být podmíněčný, tak aby vyhovoval vnitřním ústavním požadavkům či zvyklostem.

2. Nedojde-li negativní odpověď od vlády smluvního státu v období zmíněném v odst.1, změna vstoupí v platnost 6 měsíců po uplynutí tohoto období, pokud se u této změny

nepředpokládá pozdější datum pro její vstoupení v platnost a za předpokladu, že byly splněny podmínky pro jakýkoliv souhlas zmíněný v odst. 1. Depozitář oznámí všem smluvním státům nabytí platnosti a příslušné datum.

3. V případě obdržení návrhu od Stálého výboru na změnu článků této konvence nebo v případě obdržení navrhované změny konvence nebo jejích příloh od smluvního státu, depozitář předloží takové návrhy k přijetí všem smluvním státům.

4. Jestliže v období 3 měsíců od data předložení návrhu na změnu podle odst. 3 smluvní stát požádá o zahájení jednání o návrhu, depozitář zařídí konání takového jednání.

5. V případě, že všechny smluvní státy přijaly změnu konvence nebo jejích příloh navrhovanou podle odst. 3. , vstoupí tato v platnost 1 měsíc po uložení posledního dokumentu potvrzujícího souhlas, pokud u této změny nebude stanoveno jiné datum. Dokumenty potvrzující souhlas budou uloženy u depozitáře, který to oznámí všem smluvním státům.

IV. Závěrečná ustanovení

ČLÁNEK 12

1. Každý stát, který je členem Spojených národů nebo nějaké jiné specializované agentury nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii, nebo stranou statutu Mezinárodního soudu, a který má soustavu opatření a zařízení pro zkoušení a označování předmětů z drahých kovů nezbytnou k tomu, aby vyhověla požadavkům konvence a jejím přílohám, může do této konvence vstoupit na základě pozvání smluvními státy, které je doručeno prostřednictvím vládního depozitáře.

2. Žádosti o vstoupení vyjadřující vůli přijmout závazky konvence společně s popisem zkušeben, které žadatelské státy určily v souladu s článkem 5, budou adresovány depozitáři, který uvědomí vlády všech členských zemí a požádá je, aby schválily přistoupení.

3. Vlády smluvních států se rozhodnou o tom, zda schválí žádost o přijetí, pouze na technické schopnosti a spolehlivosti zkušeben popsanych v žádosti o přijetí a na existenci právních předpisů nezbytných k plnění ustanovení Článku 8.

4. Vlády uvědomí o své odpovědi depozitáře do čtyř měsíců poté, co obdržely sdělení o žádosti o přistoupení. Pokud vláda neodpoví v této lhůtě, bude to považováno za vyjádření souhlasu. Depozitář informuje vlády žadatele a smluvních států, zda obdržel všeobecný souhlas.

5. Za předpokladu, že vlády všech smluvních států svolí k přijetí, žadatelský stát může přistoupit ke Konvenci uložením přístupovací listiny u depozitáře, který o tom informuje všechny ostatní smluvní státy. Přistoupení nabude účinnosti tři měsíce po uložení listiny.

ČLÁNEK 13

Dánské království a Islandská republika, které se zúčastnily přípravy této konvence, k ní smí přistoupit uložením dokumentu o přistoupení u depozitáře. Toto přistoupení nabývá účinnosti 2 měsíce po datu uložení dokumentu, ale ne před uplynutím doby 4 měsíců zmíněných v odst. 2 článku 16.

ČLÁNEK 14

1. Vláda jakéhokoliv signatářského nebo přistupujícího státu smí po uložení svého dokumentu o ratifikaci nebo o přistoupení nebo v kteroukoliv dobu poté, písemně prohlásit depositáři, že konvenci bude aplikovat na všech územích nebo na jejich části označené v tomto prohlášení, za které zodpovídá v důsledku svých zahraničních vztahů. Depozitář oznámí jakékoliv takové prohlášení vládám všech smluvních států.

2. Je-li toto prohlášení uskutečněno v době uložení dokumentu o ratifikaci nebo o přistoupení k této konvenci, vstupuje v platnost ve vztahu k těmto územím, k těmž datu jako vstoupí tato konvence ve vztahu ke státu, který učinil toto prohlášení. Ve všech ostatních případech vstoupí v platnost ve vztahu k těmto územím 3 měsíce po obdržení tohoto prohlášení depozitářem.

3. Platnost této konvence ve všech takových územích nebo jejich částí může být ukončena vládou státu, která vydala prohlášení uvedené v odst. 1 za podmínky, že to oznámí 3 měsíce předem písemně depozitáři, který to oznámí všem ostatním smluvním státům.

ČLÁNEK 15

Kterýkoliv smluvní stát smí odstoupit od této konvence za podmínky, že to písemně oznámí 12 měsíců předem depozitáři, který to oznámí všem smluvním státům nebo za jiných podmínek, které mohou být dohodnuty smluvními státy. Každý smluvní stát se zavazuje, že v případě svého odstoupení od této konvence přestane po odstoupení používat nebo aplikovat společnou kontrolní značku (CCM) k jakýmkoliv účelům.

ČLÁNEK 16

1. Tato konvence bude ratifikována signatářskými státy. Ratifikační dokumenty se uloží u deponitáře, který to oznámí všem ostatním signatářským státům.

2. Tato konvence vstoupí v platnost 4 měsíce po uložení čtvrtého ratifikačního dokumentu. Ve vztahu ke kterémukoliv jinému signatářskému státu, který následně uloží svůj ratifikační dokument, vstoupí tato konvence v platnost dva měsíce po datu uložení, ale ne dříve než uplyne doba výše zmíněného období 4 měsíců.

Na důkaz toho, níže podepsaní, plně oprávnění podepsali tuto předloženou smlouvu.

Vyhotoveno ve Vídni dne 15. 11. 1972 po jednom exempláři v anglickém a francouzském jazyce. Oba texty jsou stejně autentické a budou uloženy u švédské vlády, která ověřené kopie zašle všem ostatním signatářským státům a přistupujícím státům.

Následují podpisy představitelů Rakouska, Finska, Norska, Portugalska, Švédska, Švýcarska a Velké Británie.

PŘÍLOHA I

Definice a technické požadavky

1. Pro účely této konvence se pod předměty z drahých kovů rozumí předměty sestávající z nebo obsahující zlato, stříbro, platinu nebo jejich slitiny a kompletní, pokud jde o všechny jejich kovové součásti avšak s následujícím vyloučením:

- (a) předmětů sestávajících ze slitin, jejichž ryzost je menší než 375 u zlata, 800 u stříbra nebo 950 u platiny;
- (b) částí nebo neúplných polotovarů;
- (c) surovin, včetně ingotů, desek, folií, prutů, drátů, proužků a trubek.

Standardní ryzosti

2. Pro účely této konvence se uznávají následující ryzosti:

- (a) pro zlato: 750, 585, a 375;
- (b) pro stříbro: 925, 830 a 800;
- (c) pro platinu: 950.

3. "Ryzost" znamená počet vahových dílů ryzího zlata nebo stříbra nebo platiny v 1000 vahových dílech slitiny.

4. Za standardní ryzost předmětu z drahého kovu, jehož ryzost je vyšší než standard tohoto kovu uvedený v odst. 2, se dle této konvence pokládá nejbližší nižší standard definovaný v tomto odstavci.

5. Ryzost u všech částí předmětu mimo pájky a takových částí, které jsou dovoleny podle odst. 7 a 14, nesmí být nižší než standardní ryzost příslušného předmětu.

Použití pájky

6. Standardní ryzosti pájky budou následující:

(a) Z l a t o Pájka pro zlaté předměty musí mít stejnou standardní ryzost jako příslušný předmět kromě těchto výjimek:

V případě zlatých filigránových předmětů a hodinkových pouzder o ryzosti 750, pájka nesmí obsahovat méně než 740 dílů zlata z 1000. U předmětů z bílého zlata o ryzosti 750 pájka musí obsahovat nejméně 585 dílů zlata z 1000.

(b) S t ř í b r o Pájka pro stříbrné předměty nesmí obsahovat méně než 650 dílů stříbra z 1000.

(c) P l a t i n a Pájka pro platinu musí obsahovat alespoň 995/1000 zlata, stříbra, platiny nebo paladia.

Pájky, které mají nižší ryzost než daný předmět, se mohou používat jen v množství nezbytně nutném pro spojení. Takováto pájka se nesmí používat k zpevnování, dovažování nebo vyplňování.

Použití částí z obecných kovů

7. U předmětů z drahých kovů je zakázáno používat součásti z obecných kovů s následujícími výjimkami:

(a) pohyblivé části plnicích tužek, hodin a hodinek vnitřních mechanismů zapalovačů a podobných mechanismů, kde drahé kovy nejsou vhodné z technických důvodů;

(b) čepele nožů a takové části otvíračů lahví, vývrtek a podobných předmětů, které z technických důvodů nelze zhotovit z drahých kovů;

(c) pružiny;

(d) drátky pro spojky u stříbrných závěsů;

(e) jehlice u stříbrných broží.

8. Součásti z obecných kovů přípustné dle odst. 7 (a), (c), (d) a (e) nesmí být spojovány s drahými kovy pájením.

9. Součásti z obecných kovů, kde je to prakticky možné, musí být jako takové označeny nebo na nich vyryt nápis "METAL" nebo specifické označení kovu. Kde to prakticky nebude možné, musí být tyto součásti snadno rozpoznatelné od drahého kovu barvou. Tento požadavek nebude aplikován u pohyblivých součástí hodin a hodinek. Obecné kovy se nesmí používat pro pouhé zpevnování, dovažování, vyplňování.

Používání nekovových látek

10. Používání nekovových součástí je dovoleno za předpokladu, že jsou zřetelně odlišitelné od drahého kovu, dále pokud nejsou plátované anebo zbarvené tak, aby se podobaly drahým kovům, a jejich velikost je zřetelně viditelná. Nekovové výplně držadel nožů, vidliček a lžic se rovněž připouští s tím, že tyto výplně budou použité jen v množství, které je nezbytné ke spojení.

Použití více než jednoho drahého kovu v témže předmětu

11. Použití více než jednoho drahého kovu v témže předmětu se zakazuje s výjimkou těchto případů:

(a) použití platinových součástí u předmětů obsahujících zlaté součásti s hmotností přesahující 50 % hmotnosti všech kovových dílů, pokud takový předmět je označen jako zlato

na zlaté součásti, a to značkami uvedenými v odst. 5 přílohy II.;

(b) použití zlatých a/nebo platinových součástí u předmětů obsahujících stříbrné součásti s hmotností přesahující 50 % hmotnosti všech kovových částí pokud takový předmět je označen jako stříbro na stříbrné součásti, a to značkami uvedenými v odst.5 přílohy II;

(c) použití malých funkčních částí z méně drahého kovu, např. jazýčky spon, které z technologických důvodů nemohou být vyrobeny z kovu dražšího, pokud na takové části je vyraženo nebo vyryto charakteristické označení kovu.

12. Pokovování stříbrných předmětů zlatem je dovoleno za předpokladu, že se celý předmět označí jako stříbrný. Pokovování předmětu z bílého zlata, stříbra nebo platiny rhodiem je dovoleno za předpokladu, že je celý předmět označený jako zlatý, stříbrný nebo platinový.

13. Základní povlaky nebo finální pokovení jinými kovy než jsou přípustné podle odst. 12, je zakázáno.

14. Součásti z platiny, na které se vztahuje odst. 11(a), součásti ze zlata nebo platiny, na které se vztahuje odst. 11(b), součásti z méně hodnotných kovů, na které se vztahuje odst. 11(c) a zlaté povlaky, na které se vztahuje odst. 12, nesmí mít nižší ryzost než minimální ryzost těchto kovů uvedená v odst. 2.

PŘÍLOHA II

Kontrola autorizovanými zkušebnami

1. Autorizovaná zkušebna bude zkoušet, zda předměty z drahých kovů, které se předkládají k označení společnou kontrolní značkou, vyhovují podmínkám v příloze I. této konvence.

Metody analýzy

2. Autorizovaná zkušebna použije jednu z následujících metod analýzy při zkoušení předmětů z drahých kovů:

Zlato:	kupelace
Stříbro:	Gay-Lussac nebo Volhard nebo potenciometrie

Platina: gravimetrie (chloroplaticitan amonný) nebo
atomová absorpce nebo
spektrografie nebo
spektrofotometrie.

3. Počet vzorků, které se odebírají na analýzu, musí být dostatečný, aby umožnil zkušebně přesvědčit se, že všechny kontrolované součásti mají požadovanou ryzost.

4. Nejsou dovoleny žádné mínusové odchylky. Autorizovaná zkušebna smí však uznat výsledky s malou zápornou odchylkou od standardu v rámci chyby schválené zkušební metody.

Označování

5. Budou se používat následující značky:

- (a) registrovaná značka odpovědnosti, jak je uvedeno v odst. 7;
- (b) číslo v arabských číslicích uvádějící ryzost předmětu v tisícinách;
- (c) značka autorizované zkušebny;
- (d) společná kontrolní značka, jak je uvedena v odst. 8.

Značky uvedené pod (a) a (b) musí být na předmětu vyraženy nebo vylisované.

Značky uvedené pod (c) a (d) musí být na předmětu vyraženy.

6. Je-li předmět složen ze součástí, z kterých jedna nebo více je zavěšena nebo je snadno oddělitelná od hlavní části předmětu, výše uvedené značky se použijí jen na hlavní část. V takovém případě zkušebna, tam kde je to prakticky možné, použije společnou kontrolní značku pro ostatní části.

7. Odpovědnostní značka uvedená v odst. 5(a) se musí skládat ze jména ručitele, z jeho zkratky nebo ze symbolu, který byl zapsán do úředního rejstříku smluvního státu, na jehož území se příslušný předmět kontroluje.

8. Společná kontrolní značka se skládá z vyobrazení vah s číslem v arabských číslicích vyjadřujícím standardní ryznost v tisícinách, a to jako reliéf na pozadí obrysu uvádějícího druh drahého kovu takto:

(obrázky jsou z technických důvodů umístěny na konci textu)

Příklady vyobrazení společné kontrolní značky jsou reprodukovány v dodatku.

9. Když autorizovaná zkušebna zjistí, že předmět vyhovuje ustanovením přílohy I. této konvence, smí tato zkušebna označit předmět schválenou značkou zkušebny a společnou kontrolní značkou. V případě, kde je již společná kontrolní značka použita, autorizovaná zkušebna před vydáním předmětu zabezpečí, aby předmět byl plně označen v souladu s ustanoveními odst. 5 a 6. Pokud je to možné, umístí se všechny značky v těsné blízkosti jedna vedle druhé.

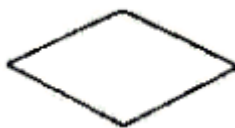
Klepnutím na obrázek jej zobrazíte v plné velikosti:

[Obrys používaný pro zlaté předměty](#)

[Obrys používaný pro stříbrné předměty](#)

[Obrys používaný pro platinové předměty](#)

[Dodatek: Příklad konvenční značky pro zlaté výrobky ryzosti 750](#)

[Dodatek: Příklad konvenční značky pro stříbrné výrobky ryzosti 925](#)

[Dodatek: Příklad konvenční značky pro platinové výrobky ryzosti 950](#)

Informace PÚ přidaná 9. 5. 2014

Po cca deseti letech legislativního procesu v členských zemích Konvence byly přijaty určité dodatky k textu. Jejich česká verze je připravě, bude zde zveřejněna. Kompletní platné znění celé úmluvy je v angličtině k dispozici na

<http://www.hallmarkingconvention.org/>.